

og til trods for mange velmente lapperier folk ind i et langtrukket og passiviserende forløb.

Det gør vi op med med vores forslag. Med vores forslag bliver systemet indrettet efter, at folk, der har et godt fodfæste på arbejdsmarkedet, og som virkelig står til rådighed for arbejdsmarkedet under en ledighedsperiode, skal kunne forsikre sig til en ordentlig økonomisk dækning, der rækker i en kortere periode. Det er med de hovedkrav, vi er gået til forhandlingerne.

Regeringen har så fremsat nogle forslag, som vel er et skridt i den rigtige retning, men som på en række afgørende punkter er fuldstændig utilstrækkelige. Dagpengeperioden, siger man, nedsætter man til fem år – men realiteten er, at der ikke er nogen egentlig grænse for, hvor længe man kan være på dagpenge.

Aktivering af de unge er et velment forslag med mange gode intentioner, men selve modellen, man har lagt frem, er temmelig håbløs. Den giver en meget skæv ydelsesprofil, hvor folk først kan få dagpenge på maksimumssats, derefter et aktiveringsforløb på atten måneder på en sats, der svarer til SU, og derefter kan de så igen komme op på en maksimumssats. Det er et tåbeligt system og en ydelsesprofil, som er yderst problematisk.

Vi mener, at ideen med at gøre noget for de unge og gøre det på en sådan måde, at de side-stilles med andre på almindelig uddannelse, er udmærket. Men metoden er højst kritisabel.

Vi mener, det er et problem, at man stadig væk giver mulighed for, at børnepasningsorloven kan forlænge dagpengeperioden. Den skal indgå som en del af dagpengeperioden, i det omfang man overhovedet mener, at ledige skal kunne gå på børnepasningsorlov.

Vi mener, at aktiveringsambitionsniveauet er alt for ringe i regeringens forslag, og vi mener, det er en stor, stor mangel, at der overhovedet ikke er nogen stramninger af rådighedsreglerne eller af tilsynet med, at a-kasserne administrerer efter rådighedsreglerne. Den ene rapport efter den anden dokumenterer behovet for et effektivt tilsyn med a-kasserne, og vi har også rigelig med dokumentation for, at der er behov for at stramme rådighedsreglerne yderligere op. Der gøres intet for at sikre mobiliteten.

Nu tillader tiden ikke, at jeg rømser alle de problemer op, som findes i regeringens samlede pakke, men det er nødvendigt at fastslå, at skal Det Konservative Folkeparti indgå en aftale med regeringen, er det afgørende, at regeringen er i

stand til at rykke og give indrømmelser på forskellige områder. Ellers er det umuligt for os at indgå en aftale.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg mener, det må være en misforståelse, når fru Pia Christmas-Møller her fik sagt, at de ledige nu selv skal til at klare deres ferie. Vil det sige, at fordi man er blevet arbejdsløs, skal man fratages retten til ferie? Det mener jeg helt klart må være en misforståelse. Så langt kan vi da ikke være kommet ud, at disse mennesker ikke skal have den samme ret som andre mennesker.

Det må også være en kraftig misforståelse – ellers vil jeg gerne se de virksomheder, der er tale om – når der siges, at vi daglig hører om virksomheder, der mangler folk. Jeg har, hver gang jeg har fået sådan en bemærkning smidt i hovedet, sagt til de virksomheder: Må jeg ikke komme ud og snakke med jer?

Jeg kan give fru Pia Christmas-Møller det samme tilsagn, hvis hun kan komme med eksempler på nogle virksomheder, hvor der er tale om en reel beskæftigelsessituation og det ikke er en eller anden stort komsammen eller tamtam, eller hvad det nu hedder, som det, der blev holdt, hvor man sagde, at man manglede nogle tjenere.

Jeg vil godt understrege, at hvis det er den slags ting, man ønsker at køre til torvs i kampen mod de ledige, bliver det en svær operation. Men hvis man lægger nogle eksempler frem, hvor man kan sige: Her er det svært, og her burde og kunne der være gjort noget, så lad os vende tilbage til de situationer.

Så var fru Pia Christmas-Møller også inde på det med de unge og en skæv ydelsesprofil – nu kan jeg se, at tiden er løbet igen – og rådighedsregler, og det kunne give anledning til mange bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Ja, tiden har det med at løbe fra os i dag. Det gælder vist os alle sammen.

Jeg er meget glad for, at hr. Ole Vagn Christensen tog en kort bemærkning, for det giver mig lejlighed til endnu en gang at bede hr. Ole Vagn Christensen om at fremlægge den dokumentation, han måtte ligge inde med, for, at der skulle være et behov for at ændre reglerne for statsanerkendelse af a-kasser fra de nuværende 5.000 som medlemskrav til 50.000.